जनान्तिकम् *Adv.* (e जन et अन्तिक propinquitas in accus.) *in linguâ scenicâ,* ad personam aliquam secreto loquens. UR. 31. 17.

जनार्दन *m.* (hominum vexator, e जन et आर्दन vexator) cognomen Krischni.

जनि v. जनी.

जनितृ *m.* (r. जन् s. तृ) genitor, pater. (Lat. *genitor,* gr. γενέτωρ, γενετήρ; hib. *genteoir* «a begetter, sower, planter».)

जनित्री *f.* (*Fem.* praecedentis) genitrix, mater. N. 16. 34. (Lat. *genitrî-x,* gr. γενέτειρα, v. gr. comp. 119.)

जनी *correptum* जनि *f.* (a जन vir signo fem. ई, correptum इ) mulier; cf. जानि. (Hib. *gean* «a woman»; goth. *qêns,* Th. *qêni* uxor, *qeins,* Th. *qeini* id., angl. *queen*; de goth. *qinô* et slav. ЖЕНА *schena* v. जन.)

जनिमन् *n.* (r. जन् s. मन्, inserto इ) nativitas, natales, ortus. AM.; v. जन्मन्. (Hib. *geineamhuin* «birth, conception».)

जन्तु *m.* (r. जन् s. तु) animal, animans, creatura. RAGH. 8. 86. BHAR. 2. 9. 3. 45. BH. 5. 15.

जन्मन् *n.* (r. जन् s. मन्) nativitas, natales, origo. N. 1. 29. BH. 4. 5. (Formâ respondet lat. *ger-men,* quod jam Vossius a *geno* deduxit, mutato *n* in *r,* sicut in *ger-mânus,* cf. जायमान; hib. *geanamhuin* «engendering».)

1. जन्य *m.* (fortasse a जनी s. य; Schol. ad RAGH. ed. Calc. 6. 30. जन्यान् explicat per: जनीम् वधूम् वहन्ति) nymphagogus, *Brautführer,* v. जन्या; secundum AM. sponsi amicus: जन्याः स्निग्धा वरस्य ये. MAH. 1. 7203.

2. जन्य *n.* (fortasse a हन् occidere, mutatâ gutturali in palat., sicut in syllabâ redupl. τοῦ जघान) proelium. RAGH. 4. 27.

जन्या *f.* (*Fem.* τοῦ जन्य *m.*) paranympha, *Brautführerin.* RAGH. 6. 30. (in ed. Calc. legitur जन्या).

जप् 1. *P.* submissâ voce dicere, *praesertim preces.* R. Schl. I. 2. 10.: जप्त्वा जप्यञ्च वाग्यतः; IN. 1. 20.: जजाप जप्यम्; R. Schl. I. 25. 3.: जेपतुः परमञ्जपम्; Lass. 18. 6.: एकम् मन्त्रञ्जपित्वा; GITA GOV. 4. 16.: हरिरिति जपति सकामम्; *cf.* जल्प्, *unde fortasse* जप् *ejectâ liquidâ.*

c. उप 1) submissâ voce loqui. RAM. Schl. I. 9. 38.: श्रोत्रमूलेचो 'पजेपुः. 2) sibi conciliare. MAN. 7. 197.: उपजप्यान् उपजपेत्.

जप *m.* (r. जप् s. अ) submissâ voce dictae preces. R. Schl. I. 25. 3.

1. जभ् 1. *P.* (यमने *K.* जभने *V.*) refraenare, cohibere.

2. जभ् 1. *A.* (गात्रविनामे *K.* जृम्भे *V.*) oscitare; *cf.* 2. जम्भ्, जृम्भ्. (Lith. *is-si-z'oju* os aperio, *z'ó-tis* rima, fissura, *z'épsa* patet, *z'opsnu* os apertum habeo, *z'oplys* os apertum.)

1. जम् 1. *P.* (अदने *K.* भक्षे *V.*) edere. (Cf. चम्, क्रम्, जिम्; hib. *diamann* «food, sustenance», v. जमन; *gion* «the mouth»; germ. vet. *gouma, kouma* coena, prandium, convivium, pastus; *gaumo* palatum, faux, guttur. *gaumian, gaumôn,* epulari.)

2. जम् *Indecl.* uxor *in comp.* जम्पती uxor et conjux. (जम् e जन् ortum esse videtur, e vi euphon. sequentis labialis; cf. hib. *gamh* «a woman», gr. γαμέω, ἄγαμος, γαμέτις.)

जमदग्नि nom. pr. (BAH. e जमत् edens et अग्नि ignis) Sanctus quidam, Paraśurâmi pater. MAH. 1. 2611.

जमन *n.* (r. जम् s. अन) 1) actio edendi. 2) cibus. (Hib. *diamann* «food, sustenance».)

जम्बाल *m.n.* lutum, argilla. AM.

जम्बु *f.* nomen arboris (Wils.: *The rose apple* - Eugenia Jambu). N. 12. 4.

जम्बुक *m.* canis aureus. AM.

जम्बुद्वीप *m.* (e जम्बु et द्वीप *m.* insula, paeninsula) India (*). N. 26. 37.

(*) Wils.: Jambu Dwîpa, *said to be so named from the preceding plant abounding in it, and implying according to the Purana's, the central division of the world or the known world: according to the Bauddha's it is confined to India.*